॥दुर्गा सूक्तम्॥

(तैत्तिरीयारण्यकम/प्रपाठकः – १०/अनवाकः – २

जातवेंदसे सुनवाम् सोमं मरातीयतो निदंहाति वेदंः। स नंः पर्षदितं दुर्गाणि विश्वां नावेव सिन्धं दुरिताऽत्यग्निः॥१॥ तामग्निवंणां तपंसा ज्वलन्तीं वैरोचनीं कर्मफलेषु जुष्टांम्। दुर्गां

देवी १ शर्रणमृहं प्रपंद्ये सुतरंसि तरसे नर्मः॥२॥

अग्ने त्वं पारया नव्यों अस्मान्थ्स्वस्तिभिरतिं दुर्गाणि विश्वां। पूर्श्व पृथ्वी बंहुला नं उुर्वी भवां तोकाय तनयाय शं योः॥३॥

विश्वांनि नो दुर्गहां जातवेदः सिन्धुं न नावा दुंरिताऽतिपर्षि। अग्ने

अत्रिवन्मनंसा गृणानौंऽस्माकं बोध्यविता तुनूनांम्॥४॥

पृतना जित् । सहंमानमुग्रम्ग्नि । स नंः पर्षदितं दुर्गाणि विश्वा क्षामंद्देवो अति दुरितात्यग्निः॥५॥ प्रत्नोषि कमीड्यो अध्वरेषुं सनाच होता नव्यंश्च सिथ्सं। स्वाश्चौग्ने

तुन्वं पिप्रयंस्वास्मभ्यं च सौभंगुमायंजस्व॥६॥ गोभिर्जुष्टंमयुजो निषिक्तं तवेन्द्र विष्णोरनुसश्चरेम। नाकंस्य

पृष्ठमभि संवसानो वैष्णवीं लोक इह मांदयन्ताम्॥७॥

कात्यायनायं विदाहें कन्यकुमारिं धीमहि। तन्नों दुर्गिः प्रचोदयाँत्॥ दुर्गा सूक्तम् 2

Begins generated on April 9, 2024

Downloaded from

 $\begin{tabular}{ll} \hline \end{tabular} \begin{tabular}{ll} \hline \end{$